

Høringsnotat

Forslag til endringer i forskrift om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer)

7. september 2026

Innhold

1.	Forslagets innhold.....	3
2.	Bakgrunn for forslaget	3
3.	Gjeldende rett	4
3.1	Tilknytningsplikt, utredningskostnader og anleggsbidrag	4
3.2	Prioritert tilknytning til strømmettet av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser	5
4.	Departementets forslag	7
4.1	Tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag ved prioritering av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser.....	7
4.2	Økt effektterskel for anleggsbidrag i transmisjonsnettet.....	7
4.3	Justering av tiårsregelen for anleggsbidrag.....	9
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser	9
5.1	Tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag ved prioritering av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser.....	9
5.2	Økt effektterskel for anleggsbidrag i transmisjonsnettet.....	9
5.3	Justering av tiårsregelen for anleggsbidrag.....	10
6.	Forslag til endringer i forskrift om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer).....	10

1. Forslagets innhold

Energidepartementet foreslår endringer i forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer).

Stortinget har vedtatt endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven), som innebærer en ny § 3-8. Bestemmelsen åpner for at Kongen unntaksvis, gjennom enkeltvedtak, kan gi prioritert tilknytning til strømmettet når det er nødvendig av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser. Energidepartementet foreslår en ny § 17-10 i forskrift for omsetningskonsesjonærer, hvor det innføres en plikt for nettselskapene til å tilbakebetale eventuelle utredningskostnader og anleggsbidrag til aktører i tilknytningsprosess som blir berørt av et vedtak med hjemmel i energilovens § 3-8.

Energidepartementet foreslår også å justere § 16-10 første ledd i samme forskrift, som regulerer den nedre effektgrensen for betaling av anleggsbidrag i regional- og transmisjonsnett. Grensen foreslås hevet fra 1 MW til 5 MW i transmisjonsnettet.

Energidepartementet foreslår videre å justere ordlyden i § 16-1 andre ledd i samme forskrift. I dag gjelderplikten til å fastsette og kreve inn anleggsbidrag i ti år fra *tidspunktet kunden som utløste investeringen ble tilknyttet eller fikk økt kapasitet* (tiårsregelen). Departementet foreslår at plikten i stedet skal gjelde i ti år fra *nettanlegget settes i drift*.

2. Bakgrunn for forslaget

I Prop. 49 L (2025–2026) fra Energidepartementet, hvor det foreslås en ny § 3-8 i energiloven om prioritering av en bestemt uttakskunde av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser, fremgår det at aktører som mister sin reservasjon eller opprinnelige plass i køen som følge av et slikt vedtak, kan ha dekket utredningskostnader eller betalt anleggsbidrag til nettselskapet, og at departementet vil vurdere behovet for endringer i regelverket om betaling for utredningskostnader og anleggsbidrag for å ivareta aktører som blir berørt.

Departementet vurderer det som hensiktsmessig at aktører som blir berørt av prioriteringsvedtak etter energiloven § 3-8, skal kunne kreve å få betalt tilbake utredningskostnader og anleggsbidrag knyttet til nettiltak når aktøren, som følge av et slikt vedtak, ikke kan nyttiggjøre seg av kapasiteten tiltaket gir. Dersom slike aktører kun får mulighet til å benytte seg av deler av kapasiteten, men ønsker å frasi seg hele reservasjonen, mener departementet at det er hensiktsmessig at aktøren også skal kunne kreve tilbake utredningskostnader og anleggsbidrag for hele kapasiteten. Departementet foreslår derfor å innføre en plikt for nettselskapene til å tilbakebetale eventuelle utredningskostnader og anleggsbidrag til aktører i tilknytningsprosess som blir berørt av slike vedtak, forutsatt at aktørene fremsetter krav om dette.

Departementet foreslår samtidig å øke grensen for avtalt effekt det skal kreves anleggsbidrag for i transmisjonsnettet. Grensen foreslås økt fra 1 til 5 MW. Departementet legger til grunn at kunder under denne effektgrensen i liten grad utløser tiltak i transmisjonsnettet, og at det kan være urimelig at disse eksponeres for lokaliseringssignaler i

transmisjonsnettet på samme måte som større kunder. Den foreslåtte grensen samsvarer med grensen for transmisjonsnettet i definisjonen av vanlig forbruk; Statnett skal i transmisjonsnettet holde av kapasitet til uttakskunder med samlet avtalt kapasitet under 5 MW og med forventet årlig forbruk som er mindre enn 20 GWh, jf. NEM-forskriften § 3-2 a.

Videre foreslår departementet en justering av ordlyden for starttidspunktet for tiårsregelen. Etter dagens ordlyd starter tiårsperioden når kunden som utløste investeringen blir tilknyttet eller får økt kapasitet. Departementet foreslår at tiårsperioden i stedet skal starte når anlegget settes i drift. Departementet legger til grunn at dette i de fleste tilfeller vil ha begrenset praktisk betydning for anleggsbidragsfinansierte anlegg. Forslaget innebærer imidlertid at nettanlegg som i utgangspunktet er utløst av enkeltaktører behandles likt, også i tilfeller der aktørene som utløste anlegget faller fra eller dersom det tar lang tid før utløsende kunder tilknyttes.

3. Gjeldende rett

3.1 Tilknytningsplikt, utredningskostnader og anleggsbidrag

Nettselskapene skal sørge for markedsadgang for alle som etterspør nettjenester, og på objektive og ikke-diskriminerende vilkår, jf. forskrift 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 4-6. I energiloven er retten til markedsadgang utvidet til også å gjelde i tilfeller hvor det ikke er tilstrekkelig kapasitet i eksisterende nett. For å ivareta retten til markedsadgang, er alle med konsesjon etter energiloven kapittel 3 (anleggskonsesjon og områdekonsesjon) pålagt en tilknytningsplikt, jf. energiloven §§ 3-3 og 3-4 og NEM kapittel 3. Tilknytningsplikten består av en tilknytnings- og investeringsplikt, og pålegger berørte konsesjonærer om nødvendig å investere i nye nettanlegg for å kunne imøtekomme forespørsel om nettilknytning eller økt kapasitet på en driftsmessig forsvarlig måte. Med driftsmessig forsvarlig menes at tilknytningen eller kapasitetsøkningen gir akseptable virkninger ut fra en tekniskfaglig vurdering av nettet.

Tilknytningsplikten innebærer at alle har rett på tilknytning. Dersom en tilknytning ikke er driftsmessig forsvarlig i eksisterende nett, må tilknytningen vente til at nettselskapet har gjort nødvendige forsterkninger i nettet. Nettselskapene plikter å fastsette og kreve inn et anleggsbidrag fra kunden for å få dekket hele eller deler av kostnadsgrunnlaget for investeringene som blir utløst når kunden blir tilknyttet nettet eller får økt nettkapasitet.

Plikten til å kreve inn anleggsbidrag og utredningskostnader for nettselskapene følger av forskrift for omsetningskonsesjonærer kapittel 16 og 17. Hovedprinsippet er at den eller de kundene som utløser behovet for en nettinvestering, skal dekke sin forholdsmessige andel av investeringskostnadene. Anleggsbidrag fungerer som et prissignal som skal bidra til at kundene ikke bestiller mer nettkapasitet enn nødvendig, og at tilknytninger i større grad skjer der det er ledig nettkapasitet. En konsekvens av ordningen er dessuten at investeringskostnadene i sin helhet ikke veltes over i tariffgrunnlaget.

Dersom en kunde er eneste bruker av det nye eller forsterkede nettanlegget, og anlegget dimensjoneres etter minimumsbehov, kan nettselskapet kreve at kunden dekker hele

kostnaden. Dersom anlegget forsyner flere kunder, skal kostnadene fordeles forholdsmessig etter den kapasiteten hver kunde bruker eller har etterspurt.

Nettselskapet skal også fastsette og kreve inn et anleggsbidrag fra kunder som senere blir tilknyttet eller får økt kapasitet i nettanlegg som er finansiert gjennom anleggsbidrag. Plikten gjelder i ti år fra det tidspunktet kunden som utløste investeringen ble tilknyttet eller fikk økt kapasitet.

Nettselskapene skal inngå skriftlig avtaler om anleggsbidrag direkte med den enkelte kunde, jf. forskrift for omsetningskonsesjonærer § 16-4. En anleggsbidragsavtale skal spesifisere hva kunden har bestilt, estimert anleggsbidrag og estimert tidspunkt for ferdigstillelse av nettanlegget.

Nettselskapene skal i dag kreve anleggsbidrag i regional- og transmisjonsnett, men ikke for kunder med samlet avtalt kapasitet mindre enn 1 MW. Kostnadsgrunnlaget for investeringer i regional- og transmisjonsnettet skal multipliseres med en reduksjonsfaktor lik 0,5 dersom nettanlegget inngår i et masket nett.

Utredningskostnader inngår i kostnadsgrunnlaget som anleggsbidraget beregnes med bakgrunn i. I regional- og transmisjonsnettet skal kunder som utløser nettiltak betale utredningskostnader underveis i utrednings- og konsesjonsprosessen, jf. forskrift om omsetningskonsesjonærer § 17-5. Betaling for utredningskostnader fungerer som et tidlig prissignal. Innbetalte utredningskostnader trekkes fra det endelige anleggsbidraget. Betaling for slike utredninger følger i hovedsak prinsippene for anleggsbidrag.

Nettselskapene skal fastsette og kreve inn betaling som dekker påløpte kostnader når kunden kansellerer en bestilling om ny tilknytning, økt kapasitet eller forbedret leveringskvalitet, jf. forskrift for omsetningskonsesjonærer § 17-4 første ledd bokstav c.

Nettselskap som har inntektsramme skal holde av kapasitet til forbruk under gitte terskelverdier (vanlig forbruk), jf. NEM § 3-2a. I regionalnett skal nettselskapene holde av kapasitet til kunder med effektuttak mindre enn 1 MW. I transmisjonsnettet skal Statnett holde av kapasitet til kunder med uttak mindre enn 5 MW og med et forventet årlig forbruk på under 20 GWh. Det vil si at effektgrensen for vanlig forbruk og for plikt til å hente inn anleggsbidrag er lik i regionalnettet, men ikke i transmisjonsnettet.

3.2 Prioritert tilknytning til strømmettet av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser

Energiloven § 3-8 gir Kongen hjemmel til å pålegge konsesjonærer å prioritere nettilknytning eller kapasitetsøkning for en bestemt uttakskunde, når dette er nødvendig for å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser. Bestemmelsen er utformet som en snever unntaksregel fra ordinær tilknytnings- og køpraksis i strømmettet. Terskelen for å fatte vedtak etter bestemmelsen er relativt høy.

Vedtak etter § 3-8 kan bare treffes dersom det er nødvendig for å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser, slik disse er definert i sikkerhetsloven § 1-5. Tilknytning via den ordinære tilknytningsprosessen skal være forsøkt før vedtak etter § 3-8 kan være aktuelt.

Hjemmelen vil være aktuell i tilfeller hvor forbruket er så steds- og tidskritisk at normal tilknytningsprosess ikke vil ivareta den nasjonale sikkerhetsinteressen. Det følger videre av nødvendighetsvilkåret at det ikke kan fattes vedtak dersom hensynet til nasjonale sikkerhetsinteresser kan ivaretas eller oppnås i tide på annen realistisk måte, med mindre alternative løsninger medfører uforholdsmessige kostnader eller ulemper. Løsninger som ikke fordrer nettilknytning eller kapasitetsøkning skal også vurderes.

Et vedtak etter § 3-8 retter seg mot ett eller flere nettselskaper, og innebærer at disse pålegges å prioritere et angitt kapasitetsvolum til den aktuelle uttakskunden. En slik prioritering kan medføre at andre uttakskunder som har fått reservert kapasitet eller tildelt plass i kapasitetskø, får sin tilknytning utsatt i tid. Virkningen av vedtaket er imidlertid ikke at disse kundene mister retten til nettilgang, men at oppfyllelsen av tilknytningsplikten skjer senere enn det som ellers ville fulgt av ordinær tilknytningsprosess. Nettselskapenes tilknytningsplikt gjelder fortsatt, og skal også for disse kundene oppfylles uten ugrunnet opphold.

Vedtak etter § 3-8 kan dermed gripe inn i både pågående og planlagte tilknytningsprosesser, herunder kapasitetskøer, reserverte kapasiteter og planlagte nettinvesteringer. Samtidig setter bestemmelsen klare grenser for slike inngrep. Vedtaket kan ikke innebære at uttakskunder som er tilknyttet og har tatt kapasitet i bruk, fratas denne kapasiteten.

Vedtak etter § 3-8 skal utformes slik at de medfører minst mulig ulempe for tredjeparter som berøres, og skal ikke være mer byrdefulle enn det som er nødvendig i den enkelte sak. Forut for vedtak skal det innhentes opplysninger fra berørte tredjeparter og relevante nettselskaper, herunder om forholdene i nettet, eksisterende reservasjoner og kapasitetskø, slik at vedtaket kan utformes på en måte som i størst mulig grad begrenser negative virkninger for andre aktører.

Bestemmelsen gir samtidig adgang til å fatte vedtak uten hensyn til bestemmelser i energiloven med tilhørende forskrifter, konsesjoner og konsesjonsvilkår, i den utstrekning dette er nødvendig for å oppnå formålet med vedtaket i den konkrete saken. Andre krav som følger av annet regelverk, gjelder fortsatt.

Vedtak etter § 3-8 kan få betydning for uttakskunder som, før vedtaket treffes, har lagt til grunn en forventning om tilknytning eller økt kapasitet innenfor en gitt tidsramme. Dette kan blant annet gjelde aktører som har dekket kostnader til nettutredninger eller har betalt anleggsbidrag. Bestemmelsen etablerer ikke særskilt grunnlag for erstatning eller kompensasjon. Et gyldig vedtak etter § 3-8 utgjør ikke i seg selv et erstatningsgrunnlag. Samtidig kan et slikt vedtak innebære at de faktiske forutsetningene for beregning og innbetaling av anleggsbidrag og utredningskostnader endres som følge av at tilknytningen utsettes.

4. Departementets forslag

4.1 Tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag ved prioritering av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser

Ved et prioriteringsvedtak etter energiloven § 3-8, hvor en bestemt uttakskunde gis prioritet av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser, ligger det i vedtakets natur at én eller flere forespørsler om tilknytning som er under behandling, kan bli prioritert ned sammenlignet med tidligere. Dette kan gjelde både forespørsler i kapasitetskø, som flyttes lenger bak i køen, og prosjekter med reserverasjoner som mister deler av eller hele den reserverte kapasiteten, og dermed plasseres i kapasitetskø.

Aktører som blir prioritert ned, kan ha betalt utredningskostnader og anleggsbidrag for nettanlegg som skulle legge til rette for deres tilknytning, men hvor kapasiteten i stedet stilles til disposisjon for kunden som prioriteres etter energiloven § 3-8. I slike tilfeller vil aktørene helt eller delvis miste muligheten til å benytte seg av kapasiteten som anlegget legger til rette for og som aktøren har betalt utredningskostnader eller anleggsbidrag for. Nettselskapet vil fortsatt ha tilknytningsplikt for aktører som blir prioritert ned som følge av et vedtak etter energiloven § 3-8, men tilknytningen vil kunne avhenge av at det gjennomføres ytterligere utredninger og investeringer i netttiltak.

Dersom en aktør som følge av et prioriteringsvedtak etter energiloven § 3-8 ikke lenger vil kunne benytte seg av kapasitet som kunden har betalt utredningskostnader eller anleggsbidrag for, foreslår departementet at aktøren skal kunne kreve tilbakebetalt innbetalte utredningskostnader og anleggsbidrag. Dersom aktøren kan benytte seg av deler av kapasiteten, og fortsatt ønsker det, innebærer forslaget at den forholdsmessige andelen av kostnadene justeres tilsvarende. Dersom et vedtak medfører at aktøren mister deler av sin reserverte kapasitet, og dette fører til at aktøren også ønsker å frasi seg resten av sin reservasjon, skal aktøren også kunne kreve tilbake innbetalte utredningskostnader og anleggsbidrag for denne kapasiteten.

Departementet legger til grunn at nettselskapene vil kreve utredningskostnader og anleggsbidrag fra kunden som prioriteres, i tråd med gjeldende regelverk. Dette gjelder også for nettanlegg som opprinnelig ble planlagt for aktøren som blir prioritert ned som følge av vedtaket etter energiloven § 3-8, hvis disse anleggene er en forutsetning for tilknytningen av den prioriterte kunden.

Forslaget er ikke en kompensasjonsordning, og er begrenset til tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag. Dersom aktøren som blir prioritert lavere fortsatt ønsker tilknytning, legger departementet til grunn at aktøren som hovedregel vil beholde sin modenhetsdato. Dersom tilknytningen på et senere tidspunkt krever nye utredninger og nye nettanlegg, må anleggsbidraget beregnes på vanlig måte etter gjeldende regelverk.

4.2 Økt effektterskel for anleggsbidrag i transmisjonsnett

En enkelt nettinvestering kan legge til rette for tilknytning av flere nettkunder. Dette gjelder særlig for nettanlegg med høyere spenningsnivå, og i situasjoner der mange av

aktørene som forespør tilknytning kun har et begrenset effektbehov. I både regional- og transmisjonsnettet er terskelen for å kreve inn anleggsbidrag i dag satt til 1 MW.

Enkeltinvesteringer i transmisjonsnettet kan legge til rette for tilknytning av store volumer i til dels store geografisk områder. Som følge av tiårsregelen kan gjeldende terskel på 1 MW medføre at mange kunder, med relativt lave effektuttak, blir ilagt anleggsbidrag for nettanlegg som både i tid og rom kan oppleves å ha lite med kundens tilknytning å gjøre.

Ved innføringen av krav om å holde av kapasitet til vanlig forbruk (se kapittel 3.1) ble nivået på terskelverdiene blant annet begrunnet med at mangel på ledig kapasitet til kunder under terskelverdiene kan indikere at nettet allerede er så høyt utnyttet at det er behov for forsterkninger.¹ Kravet om å holde av kapasitet til vanlig forbruk innebærer at Statnett i transmisjonsnettplanleggingen skal hensynta forbruksvekst for kunder med uttak under 5 MW og årlig energiforbruk mindre enn 20 GWh, basert på forventninger til forbruksutviklingen. Nettførsterkninger som gjennomføres for å ligge i forkant av slik generell forbruksvekst vil ikke være anleggsbidragspliktige. Departementet la ved innføringen til grunn at det sjeldent vil være tilfelle at en enkel forespørsel om uttak med samlet effekt mindre enn 1 MW vil utløse investeringer i regionalnettet, eller at forespørsler mindre 5 MW og årlig energiforbruk mindre enn 20 GWh vil utløse investeringer i transmisjonsnettet. Små industribedrifter og større skoler eller offentlig bygg er eksempler på aktører som kan ha behov for uttak i størrelsesorden 1 MW. Større industribedrifter innen eksempelvis sementproduksjon eller kjemisk industri, større landbaserte oppdrettsanlegg og landstrømsanlegg til cruiseskip kan typisk ha behov for effekt i størrelsesorden 5 MW.

Departementet foreslår på denne bakgrunn å heve terskelen for å kreve anleggsbidrag i transmisjonsnettet fra 1 MW til 5 MW. Det er ikke avgjørende i seg selv at terskelen for å hente inn anleggsbidrag skal sammenfalle med terskelverdien for vanlig forbruk, men det er delvis de samme hensynene som gjør seg gjeldende for begge. I motsetning til reguleringen av vanlig forbruk, vil foreslått terskel for anleggsbidrag i transmisjonsnettet gjelde for både innmatings- og uttakskunder, og utelukkende være basert på effekt.

Departementet vil kunne vurdere å også justere innslagspunktet for å kreve anleggsbidrag i regionalnettet i endelig vedtak om endring i forskrift, men mener at det er mye som taler for at terskelen i transmisjonsnettet skal være høyere enn i regionalnettet.

Departementet ber særlig om innspill på om 5 MW er en rimelig grense i transmisjonsnettet og på om 1 MW er en rimelig grense i regionalnettet.

¹ Energidepartementet. (2025). *Forslag til endringer i forskrift om netregulering og energimarkedet (plikt til å holde av kapasitet i regional- og transmisjonsnett til kunder under terskelverdier)*. <https://www.regjeringen.no/contentassets/19e9623bafc1429cb24adaf8dddb4514/horingsnotat-om-plikt-til-a-holde-av-kapasitet.pdf>

4.3 Justering av tiårsregelen for anleggsbidrag

Etter gjeldende regelverk løper tiårsregelen fra det tidspunktet kunden som utløste tiltaket, blir tilknyttet nettet. Departementet foreslår en justering i ordlyden slik at tiårsregelen i stedet løper fra det tidspunktet nettanlegget settes i drift.

Departementet legger til grunn at disse tidspunktene i de fleste tilfeller vil ligge nær hverandre i tid, og at endringen derfor vil ha begrenset praktisk betydning i de fleste tilfeller. Forslaget tar særlig sikte på å dekke tilfeller der kunden som utløste nettanlegget, likevel velger å ikke tilknytte seg nettet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag ved prioritering av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser

Aktører som blir berørt av et prioriteringsvedtak etter energiloven § 3-8, vil kunne kreve å få tilbakebetalt anleggsbidrag og utredningskostnader for anlegg som gir kapasitet som de ikke kan benytte seg av. Kostnaden ved tilbakebetaling vil måtte hentes via den ordinære tariffen, i den grad det ikke dekkes med anleggsbidrag betalt av kunden som blir prioritert eller andre kunder.

Departementet legger til grunn at omfanget av saker vil være begrenset.

5.2 Økt effektterskel for anleggsbidrag i transmisjonsnettet

Kunder med effektuttak mellom 1 MW og 5 MW, som forespør tilknytning som benytter kapasitet i nettanlegg i transmisjonsnettet som er anleggsbidragspliktig, vil med den foreslåtte endringen ikke måtte betale anleggsbidrag for nettanlegg i transmisjonsnettet. Slike kunder vil fortsatt måtte betale anleggsbidrag i distribusjons- og regionalnettet og for såkalte kundespesifikke anlegg.

Statnett skal sette av kapasitet i transmisjonsnettet for kunder med et samlet effektuttak under 5 MW og årlig energibruk under 20 GWh. Slike tilknytninger må normalt ikke avklares med Statnett, og framgår som hovedregel ikke i Statnetts oversikt over tilknytningsforespørsler.² Det er vanskelig å anslå omfanget av tilknytningssaker som blir påvirket av forslaget, også fordi det vil avhenge av antall anlegg i transmisjonsnettet som blir anleggsbidragsfinansiert.

Når anleggsbidrag i transmisjonsnettet bortfaller for kunder med effektuttak under 5 MW, vil en større andel av kostnadene ved enkelte investeringer i transmisjonsnettet dekkes gjennom den ordinære transmisjonsnettтарiffen. Departementet legger til grunn at virkningen av dette vil være begrenset.

² <https://www.statnett.no/nettkapasitet-til-produksjon-og-forbruk/foresporsler-og-reservasjon-i-nettet/>

5.3 Justering av tiårsregelen for anleggsbidrag

I de fleste tilfeller vil justeringen ha liten praktisk betydning. En kunde som utløser et anlegg, vil ofte tilknyttes kort tid etter at nettanlegget settes i drift. I de tilfellene der kunden som utløste anlegget trekker seg og ikke blir tilknyttet, innebærer justeringen en tydeliggjøring av at tiårsregelen fortsatt skal gjelde.

6. Forslag til endringer i forskrift om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer)

I

I forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer) gjøres følgende endringer:

§16-1 andre ledd skal lyde:

Nettselskapet skal også fastsette og kreve inn et anleggsbidrag fra kunder som blir tilknyttet eller får økt kapasitet i nettanlegg som er anleggsbidragsfinansiert. Plikten gjelder i ti år fra *nettanlegget settes i drift*.

§16-10 første ledd skal lyde:

Kunder med samlet avtalt kapasitet mindre enn 1 MW skal ikke betale anleggsbidrag for investeringer i *regionalnett*. Kunder med samlet avtalt kapasitet mindre enn 5 MW skal ikke betale anleggsbidrag for investeringer i *transmisjonsnett*.

Ny § 17-10 skal lyde:

§ 17-10. Tilbakebetaling av utredningskostnader og anleggsbidrag ved omprioritering av nettkapasitet av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser

Nettselskapet skal etter krav fra kunde betale tilbake utredningskostnader og anleggsbidrag uten ugrunnet opphold for kapasitet som kunden ikke vil nyttiggjøre seg av, som følge av et vedtak etter energiloven § 3-8 om prioritering av en bestemt uttakskunde av hensyn til nasjonale sikkerhetsinteresser.

II

Forskriften trer i kraft [dato].